

Dosar nr. 3ra-1034/18

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Central (D. Crigan)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău, (G. Dașchevici, S. Gîrbu, L. Bulgac)

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „TRIGOR AVD” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „TRIGOR AVD” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la obligarea Biroului Vamal Centru să emită decizie de regularizare și să restituie suma de 162 690,92 lei,

împotriva deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „TRIGOR AVD” Societate cu Răspundere Limitată, din alte motive decât cele invocate de apelant, s-a casat hotărârea din 16 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea înaintată de Întreprinderea cu Capital Străin „TRIGOR AVD” Societate cu Răspundere Limitată, ca fiind depusă cu omiterea nejustificată a termenului de adresare în instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 15 august 2017, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la obligarea Biroului Vamal Centru să emită decizie de regularizare și restituirea sumei.

În motivarea acțiunii, reclamanta, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a indicat că, conform declarațiilor vamale nr.3030I17941 și nr.3030I17966 la data de 12 decembrie 2016, a importat din Federația Rusă produse de igienă, de marca Kimberly Clark, în sumă totală de 1 338 534,81 lei, pentru care a achitat toate taxele vamale, inclusiv și taxa de 11 %, din valoarea mărfii, din motiv că, certificatele de origine, care i-ar fi dat dreptul de a importa, fără a achita taxa de 11 %, din valoarea mărfii, au fost expediate mai târziu.

Reclamanta a invocat că, Biroul Vamal Centru urma să-i restituie suma în mărime de 78 041,38 lei, în temeiul declarației vamale nr.3030I17941 și suma de

57 534,39 lei în temeiul declarației vamale nr.3030I17966, iar în total 162 690,92 lei.

Reclamanta, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a menționat că, la data de 27 decembrie 2016, a depus cereri prealabile cu nr. 175 și nr. 176, către Biroul Vamal Centru, prin care a solicitat restituirea sumei indicate supra, cu anexarea certificatelor de circulație CT-1 RUMD 6090001597 6768472 și CT-1 RUMD 6090000560 6768553.

Reclamanta, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a indicat că, în momentul predării originalelor certificatelor menționate supra, colaboratorul vamal a indicat pe verso copiilor certificatelor indicate că, actele prezentate corespund prevederilor legale. Mai mult, au fost emise decizii de regularizare, dar din motive necunoscute taxele nu i-au fost restituite.

Reclamanta a indicat că, la data de 22 februarie 2017 a recepționat răspunsul Biroului Vamal Centru cu referire la cererea prealabilă nr. 176, prin care a fost informată că, pentru restituirea sumelor achitate în plus, urmează să prezinte marfa organului vamal. Respectiv, la 01 martie 2016, reclamanta, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a expediat o cerere, prin care a solicitat inspectarea mărfurilor aflate la depozitele acesteia, iar la 09 iunie 2017 a recepționat răspunsul Biroului Vamal Centru, prin intermediul brokerului vamal, prin care a fost informată despre obligativitatea prezentării mărfii organului vamal.

Totodată, reclamanta a menționat că, la data de 13 aprilie 2017, a primit răspuns la cererea nr.175 din 23 decembrie 2016 de restituire a taxelor, prin care a fost informată că, pentru restituirea sumelor achitate în plus, urmează să prezinte marfa organului vamal. Respectiv, la 06 aprilie 2016, reclamanta, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a expediat o cerere, prin care a solicitat inspectarea mărfurilor aflate la depozitele acesteia, iar la 09 iunie 2017 a recepționat răspunsul Biroului Vamal Centru, prin intermediul brokerului vamal, prin care a fost informată despre obligativitatea prezentării mărfii organului vamal.

Reclamanta, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a indicat că, prevederea din Codul Vamal, care impune obligația de prezentare a mărfurilor, pentru restituirea sumelor, a intrat în vigoare la 01 ianuarie 2017 și nu este aplicabilă la importul de marfă din 12 decembrie 2016.

Astfel, reclamanta a menționat că, din imposibilitatea de a soluționa pe cale amiabilă litigiul, la data de 04 iulie 2017 a expediat o cerere prealabilă către Biroul Vamal Centru și Serviciul Vamal, prin care a solicitat revizuirea hotărârilor, prin care i s-a refuzat restituirea sumelor. Iar, la data de 01 august 2017, Serviciul Vamal a respins cererea prealabilă, ca tardivă, iar Biroul Vamal Centru nu a răspuns la cererea prealabilă.

Iar, la data de 15 august 2017, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la obligarea Biroului Vamal Centru să emită decizie de regularizare și restituirea sumei.

Reclamanta, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a indicat că, este neîntemeiat refuzul de a-i fi restituite taxele achitate, or importul a fost efectuat la 12 decembrie 2016, iar certificatele CT-1 au fost prezentate la 27 decembrie 2016.

Mai mult, reclamanta a menționat că, organul vamal nu și-a îndeplinit la timp obligațiile, așteptând modificarea art.33 Cod vamal, care impune obligativitatea prezentării mărfurilor, pentru restituirea taxelor achitate în plus.

Totodată, reclamanta, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a invocat că, în lunile ianuarie-februarie 2017, mărfurile importate se aflau la depozitul reclamantei și puteau fi verificate, dar tergiversarea efectuării verificărilor de către Biroul Vamal Centru a dus la imposibilitatea prezentării lor ulterioare, or colaboratorul organului vamal s-a prezentat la depozitul reclamantei în luna mai 2017.

Reclamanta, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a indicat că, este importatorul produselor de marca Kimberly Clark în Republica Moldova de mai mulți ani și niciodată nu au existat dubii referitor la originea mărfurilor.

Prin urmare, reclamanta, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a solicitat obligarea Biroului Vamal Centru de a întocmi decizii de regularizare, în baza declarațiilor vamale nr.3030117941 și nr.3030117966 și de a restitui reclamantei, suma de 162 690,92 lei, cu titlu de taxe vamale achitate în plus și care urmează de a fi restituite.

Prin hotărârea din 16 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, s-a respins ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „TRIGOR AVD” SRL împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la obligarea Biroului Vamal Centru de a emite decizii de regularizare și de a restitui suma de 162 690,92 lei.

Prin decizia din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de ÎCS „TRIGOR AVD” SRL, din alte motive decât cele invocate de apelant, s-a casat hotărârea din 16 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea înaintată de ÎCS „TRIGOR AVD” SRL, ca fiind depusă cu omiterea nejustificată a termenului de adresare în instanța de judecată.

La data de 13 iunie 2018, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, și a hotărârii din 16 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „TRIGOR AVD” SRL împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la obligarea Biroului Vamal Centru să emită decizii de regularizare și să restituie suma de 162 690,92 lei.

În motivarea cererii de recurs, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a indicat că, la data de 12 decembrie 2016, în baza declarațiilor vamale nr.3030117941 și 3030117966, a importat din Federația Rusă produse de marca Kimberly Clark, pentru ce a achitat taxe vamale în plus, care urmau a fi restituite la prezentarea certificatelor CT-1.

Recurenta a invocat că, la data de 27 decembrie 2016, a prezentat organului vamal certificatele CT-1 RUMD 6090001597 6768472 și CT-1 RUMD 6090000560 6768553, care probau faptul că, importurile sus menționate, au fost efectuate cu origine preferențială. Dar, la 22 februarie 2017, cu încălcarea termenului de oferire a răspunsului, Biroul Vamal Centru a solicitat prezentarea mărfurilor spre inspectare, conform art.33 alin.(3) Cod vamal.

Totodată, recurenta, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a menționat că, la data de 04 iulie 2017 a expediat o cerere prealabilă în adresa Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal, iar prin răspunsul Serviciului Vamal din 01 august 2017 i s-a refuzat în restituirea taxelor vamale achitate în plus, din motivul că, pretențiile au fost înaintate tardiv.

Recurenta a indicat că, instanțele ierarhic inferioare au aplicat și interpretat eronat normele de drept material.

La fel, recurenta a invocat că, instanțele de judecată nu au dat apreciere faptului că, importul a fost efectuat la data de 12 decembrie 2016, iar certificatele CT-1 din aceeași dată, au fost prezentate la 27 decembrie 2016, conform punctului 44 al Regulamentului cu privire la completarea, autentificarea, eliberarea și controlul ulterior al certificatelor de origine preferențială a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.761 din 17 septembrie 2014.

Recurenta, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a menționat că, art. 33 alin. (3) al Codului vamal, prin care a fost impusă obligația de prezentare a mărfurilor, a intrat în vigoare la 01 ianuarie 2017 și nu putea fi aplicată în litigiul dedus judecării, deoarece la momentul intrării în vigoare a noilor modificări, efectele situației juridice erau în curs de realizare și urma de a fi aplicată legea veche, iar Biroul Vamal Centru intenționat a tergiversat examinarea cererii privind restituirea taxelor.

Totodată, recurenta a indicat că, deși nici un colaborator al organului vamal nu s-a prezentat pentru a inspecta marfa, instanțele ierarhic inferioare eronat au reținut că, a fost imposibilă inspectarea mărfii importate, deoarece aceasta nu mai există.

La fel, recurenta a invocat că, art.33 alin.(3) Cod vamal prevede că, în cazul în care mărfurile nu pot fi prezentate, organul vamal acordă restituirea doar atunci când are informații, care să ateste fără echivoc că, dovada de origine întocmită ulterior, se aplică acestor mărfuri. Respectiv, prin acțiunile sale, Biroul Vamal Centru, face inaplicabile prevederile Acordului de Liber Schimb, or, recurenta importă produsele de marca Kimberly Clark, de mai mult timp și niciodată nu au existat dubii, referitor la originea acestor produse.

Recurenta, ÎCS „TRIGOR AVD” SRL a menționat că, instanța de apel și-a depășit împuternicirile și a admis apelul, din alte motive decât cele invocate de apelant, or, intimatul, Biroul Vamal Centru nu a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe.

La fel, recurenta a indicat că, instanța de apel a interpretat eronat termenul de adresare în instanța de contencios administrativ, or ÎCS „TRIGOR AVD” SRL trebuia să epuizeze calea extrajudiciară de soluționare a litigiului, care nu putea fi epuizată decât după, solicitarea adresată Biroului Vamal Centru să se prezinte spre a inspecta mărfurile, care se aflau în depozitele recurentei.

Respectiv, recurenta invocat că, la 04 iulie 2017 a expediat cererea prealabilă către Biroul Vamal Centru, la care a primit răspuns la 01 august 2017, iar, la data de 15 august 2017, în termenul legal de adresare în instanța de judecată, a depus cerere de chemare în judecată, din motiv că, organul vamal refuza neîntemeiat, de a-și îndeplini obligațiile prevăzute de legislația în vigoare, neprezentându-se la inspectarea mărfurilor, care ar fi dus la restituirea sumelor.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din data de 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces, la data de 04 aprilie 2018, conform scrisorii de expediere nr. 4113-4 (f.d.97) dar, careva date despre recepționarea acesteia de către participanții la proces, la materialele cauzei, lipsesc.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că, recursul a fost declarat de ÎCS „TRIGOR AVD” SRL la 13 iunie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La data de 03 iulie 2018, în adresa intimatului, Biroul Vamal Centru a fost expediată copia recursului declarat de către ÎCS „TRIGOR AVD” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă pînă la examinarea recursului, intimatul, Biroul Vamal Centru nu a depus referință, prin care să-și expună opinia asupra cererii de recurs depuse de către recurenta ÎCS „TRIGOR AVD” SRL.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎCS „TRIGOR AVD” SRL, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Respectiv, instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de ÎCS „TRIGOR AVD” SRL, se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv, numai asupra

problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat de ÎCS „TRIGOR AVD” SRL nu rezultă că, instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către ÎCS „TRIGOR AVD” SRL, nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „TRIGOR AVD” Societate cu Răspundere Limitată împotriva deciziei din data de 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „TRIGOR AVD” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la obligarea Biroului Vamal Centru să emită decizie de regularizare și să restituie suma de 162 690,92 lei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan